

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • fmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 SVTROJICA.MELBOURNE [СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК](https://www.youtube.com/channel/UC...) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 13. ДЕЦЕМБАР 2020. ☞ Број 67 ☞ Година II

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАНОНСКА ПОСЕТА НАШЕГ ДУХОВНОГ ВОЂЕ

Епископ аустралијско-новозеландски Господин Силуан је служио Архијерејску Литургију у недељу, 6. децембра 2020. године у храму Света Тројица у Бранзвику. Долазак Епископа у наш храм десио се у склопу његове канонске посете Мелбурншком намесништву, после вишемесечне изолације, проузроковане корона вирусом.

Верни народ се окупио да дочека свога Владику, који је стигао у пратњи архијерејског заменика, високопреподобног архимандрита Петра Радуловића, игумана манастира Св. Саве у Холу, код Канбере. Његовом Преосвештенству Господину Силуану саслуживали су архимандрит Петар Радуловић,

протојереј-ставрофор Милорад Лончар, протојереј-ставрофор Петар Дамњановић, познати иконописац и протођакон Миодраг Томић и ђакон Ненад Вујасиновић.

Чтецирали су Илија Пераћ, Огњен Стевановић, Братислав Курбак, Милош Стевановић, Гојко Павић, Саво Нишић и Никола Стамболија.

Дирљиво је певао наш црквени хор под вођством диригента Саве Ђукића, узносећи нас у мистичан и личан сусрет са Господом у овом литургијском сабрању. Присуство овој Литургији, после забране богослужења од стране државе Викторије, која је трајала месецима, представљало је један од најзначајнијих догађаја у духовном животу наше Парохије у последње време. Назирала се једна позитивна промена. На лицима верних могао се видети оптимизам за боље сутра, олакшање

због пригушености духа једног невероватног времена, које је, надајмо се, део прошлости.

У беседи после светог богослужења, Владика се надахнуто осврнуо на, Богу хвала, укинуте непримерене мере током пандемије и важност светотајинском живота за православне хришћане. Преосвећени Владика је, између оста-

лог, рекао:

ЧОВЕК ОДВОЈЕН ОД БОГА И СВОЈИХ БЛИЖЊИХ ОБИТАВА У РАСКОРАКУ СА ОНИМ ШТО ЈЕ ЊЕМУ ПО ПРИРОДИ ДАТО, ЈЕР ЈЕ У ЊЕМУ УТИСНУТА ВЕРТИКАЛА ОПШТЕЊА СА БОГОМ, А И ХОРИЗОНТАЛА ЗАЈЕДНИЧАРЕЊА ЈЕДНИХ СА ДРУГИМА. ТО ЈЕ УСКРАЂЕНО, ВАМА ВЕРУЉИВИМ НА ОВИМ ПРОСТОРИМА, ЗАТВАРАЊЕМ СВЕТИХ ХРАМОВА.

Браћо и сесџре, чиме се хранимо, што постојемо. О шоме јовори и данашње Јеванђеље. Ко сеје у шело, у земљу, пожњеће смрћ, шрулежност и пролазност. Човек није само земља, човек

пошребује небо, присуство Боја и Његове Благодати. Убризи за шелом, колико је душа покошено у трагу Мелбурну? Колико је људи сломљено духовно и меншално?

присутних и целе Парохије, изразио добродошлицу нашем Епископу, заблагодаривши му на његовој сталној бризи за духовни напредак наше Парохије.

А било је моуће да се поштрује једно, а да се друго не зајосстави. Тражили смо од државе да буде разумна и схвати да улоја Цркве није маринална; да се у неком каиацишешу, поштрујући мере, окуљамо. Није било огјовора.

Али, није ово било, браћо и сестре, без доушшења Божје. Много смо ми хришћани заситрили, јали смо. Почели смо да уносимо у себе више земље него неба. Заборавили смо да смо живе иконе Божје, синови и кћери Боја Небеској, да је човек много вреднији од свега пролазног. И зашто је Бој доуштио што је доуштио.

ШТА ДА ЧИНИМО САДА КАО ЦРКВА? ДА СТОЈИМО НА ЧВРСТОМ КАМЕНУ ИСПОВЕДНИШТВА. ЗЕМАЉСКО ЈЕ ЗА МАЛЕНА ЦАРСТВО, А НЕБЕСКО УВЕК И ДОВЕКА. ЗАТО ЈЕ ВАЖНО, БРАЋО И СЕСТРЕ, ДА МИСЛИМО ЈЕДНАКО И НА ДУШУ И НА ТЕЛО. ТО ПРЕТПОСТАВЉА КОРАЧАЊЕ СА БОГОЧОВЕКОМ ХРИСТОМ ОВДЕ НА ЗЕМЉИ.

Речима: „Нека сше блаословени од Госјода!“, завршио је Владика своју беседу.

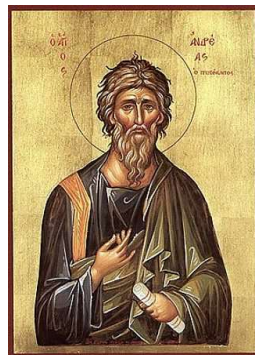
Потом је прота Милорад Лончар, старешина храма, у име свих

Коло Српских Сестара припремило је послужење за наше драге госте и све парохијане, који су овога дана дошли у храм. Епископ се дуго задржао у сали у разговору са члановима Црквеног одбора и парохијанима. Општи је утисак да је ова посета нашег духовног вође била и корисна и неопходна.

Небојша Стефановић

СВ. АНДРЕЈ ПРВОЗВАНИ

Син Јонин и брат Петров, родом из Витсаиде, и рибар по занимању. Најпре је био учеником св. Јована Крститеља, но када св. Јован указа прстом на Господа Исуса говорећи: *и ле, јаће Божје!* (Јов. 1, 36), тада св. Андреја остави свога првога учитеља и пође за Исусом. По том Андреја приведе свога брата Петра ка Господу.

(нашавак на 4. страни)

МИСЛИ ЗА 13. ДЕЦЕМБАР

И ЈАВИ МУ СЕ ГОСПОД И РЕЧЕ: ЈА САМ БОГ АВРАМА ОЦА ТВОЈЕГА, НЕ БОЈ СЕ, ЈА САМ С ТОБОМ И БЛАГОСЛОВИЋУ ТЕ (ПОСТАЊА 26,24)

Одвек је, браћо, тесан пут, којим праведници ходе. Одвек су они стешњени или од оних који не верују у Бога или од оних који криво верују. Авел је био стешњен својим братом Каином. Ноје и Лот једним скроз поквареним родом, а верују у Бога или од оних који криво верују. Авел је био стешњен својим братом Каином. Ноје и Лот једним скроз поквареним родом, а Аврам, Исак и Јаков незнабошцима. Но Бог не оставља праведника самог на тесном путу. То видимо и код Исака. *Ја сам Бој Аврама оца твојега, не бој се.* Ове многозначајне речи Исак је разумео. Тим речима Бог га је и храбрио и опомињао. Хоће рећи: због Аврама и тебе ћу благословити; и као што сам Аврама чувао усред незнабожаца, тако ћу и тебе; и још: буди ми веран као и Аврам отац твој. И следоваше Исак примеру оца свога и не одступао од Бога целог живота свог. Беше ратар и сточар као и отац му; беше праведан и кротак, избегавајући свађу с људима и чинећи добро људима. *Видјесмо да је Госјод с тобом /26, 28/,* морадоше му најзад признати мрзитељи и гонитељи његови. И удостоји се Исак да се Бог назове Богом његовим; као што се назвао Богом Аврамовим, тако се после називао и Богом Исаковим. Госпде дивни у светим Својим, помени и наша имена уз имена праведника и светитеља Твојих у царству Твоме. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. Владика Николај

ШТИТ ВЈЕРЕ И КАЦИГА

Најбоља заштита за човека, када је у питању телесно здравље, јесте исправна физичка храна, коју уносимо у наш организам. Што се боље хранимо имамо бољу прилику да будемо физички здрави. Али, ово није једини начин да будемо здрави. Наиме, уз добру, пробрану и калоричну храну, неопходно је хранити се и духовном храном.

Ово подразумева живљење по Богу и Божијим прописима. Држање свега онога што нам је Бог открио и заповедио да чинимо. Као основа свега јесте наша вера у Бога. Она је темељ нашега здравог живљења, али и гаранција остајања у заједништву са Богом. Јер узалуд нам је здрава храна и храњење само тела, ако се у исто време не храни наша душа и ако нам духовне силе не напредују.

Храњење само телом развија наше тело и ствара привид да смо добро и да је сама нама све у реду. Нажалост, тело које се храни само материјалном храном остаје везано за земљу и материјално и није у стању да учини никакав озбиљан духовни напор. Оно што је најважније, физичко тело постаје само спољашња форма односно украс једног празног бића. Свети Оци наше Цркве држе да човек може да правилно размишља и доноси добар суд само ако се све његове физичке и духовне силе развијају равномерно. У другом случају, размишља само телесни човек.

Поред многих савета, које при-мамо од светих апостола и ученика Христових, некако се издвајају савети о томе да нам је неопходно да се штитимо вером. Свети Павле, пишући Ефесцима, истиче: „А изнад свега узмише штиш вјере, о који ћеће моћи ѿојасиши све оињене стријеле нечашивоја“ (Еф. 6,16). „Штит вјере“, то су сви они дарови које добијамо на крштењу.

Ми се тада одричемо од „сатане и свих анђела његових и сваког служења њему“, скидамо старог човека са себе и облачимо се у новог. Зато Апостол подвлачи: „И обуцише се у новоја човјека, сазданоја ѿ Боју у ѿраведности и свешости истине“ (Еф. 4,24).

Ново одело, у које се облачимо на крштењу, мора да се одржава, да се о њему брине. Оно представља дарове Духа Светога, благодат Божију, коју задобијамо кроз свете тајне. Без учествовања у светотајинском животу, не може се одржати ово одело. Оно постаје похабано, бледи. Из далека се види да није у добром стању. Кад то препознају људи, како је тек са ђаволом. Ходање у похабаном руху може се упоредити са кућом, која нема врата и сваки лупеж може да сврати, јер сматра да су врата отворена за њега, да ту нема домаћина. Тако, ђаво се усељава у незаштићеног човека. Узалуд је што смо га се одrekli на крштењу. А кад се он већ усели у нас онда немамо начина како да се бранимо. Сувише је близу нашега срца и ми чинимо ствари које, иначе, у другом случају, не би чинили.

Значи, „штит вјере“ значи одржавање у себи дарова Духа Светога и остајање у сталној заједници са Богом. Тада врата нашега бића бивају затворена за сатану и његове следбеника. Треба знати да, и ако је ђаво побеђен од стране Господа Исуса Христа, он није протеран из света. Он је и даље у свету и има велику власт, ако му допустимо да се меша у наш живот. „Јер не рашучемо ѿрошив крви и шијела, не ѿрошив ѿојаварства, и власци, и јосјодара шаме“ (Еф. 6,12). Та наша борба мора да буде непрестана. Јер, нема времена када можемо да кажемо да нам „кацига спасења“ није потребна и „мач Духа, који је ријеч Божија“

(Еф. 6,17). Свака лењост наша постаје почетак процеса у губитку благодати Духа Светога односно процеса који неминовно води ка хабању новог одела, у које смо се оденули приликом Свете тајне крштења.

Ако бисмо хтели да себи поједноставимо горе написано, могли бисмо рећи да је наша вера, која је дар Божији и која рађа многе друге врлине, неопходна да нас одржава у заједници са Богом, Који нас својим присуством у нама облагодатљује и Чијом силом се бранимо од „поглаварстава овога света“. У том смислу могли бисмо рећи да речи апостола Павла, о томе да да узмемо „штит вјере и кацигу спасења“ значи управо то да живимо светотајинским и врлинским животом, да се дружимо са Богом, Који нас освећује и облагодатљује. Да будемо са Богом, Који нас ослобађа од немоћи наше.

Потврду овога имамо и у примеру о коме говори данашње јеванђеље. Христос, за време проповеди у синагоги у Јерусалиму, сусреће жену која „имађаше духа немоћи осамнаест година и не могаше се никако усправити. Господ је лечи од немоћи – болести њене. После лечења наступила је једна занимљива ситуација. Наиме, старешина зборнице је имао значајну примедбу на ово човекољубиво дело. Он просто замера Христу што лечи ову убогу жену у суботу, јер је суботом забрањено радити.

Свети владика Николај овако говори о овом збуњеном човеку: „То јовори самољубље, ѿраћено својим нераздвојним ѿраћиоцима: завишћу и ѿневом. Христос лечи, а он ѿаша. Христос греши од сашанских уза један живош људски, а он ѿаша са данима! Христос изјони злој духа из болеснице, а он се ѿњеви шшо ја изајна на ова враша а не на она! Христос ошвара небо људима и ѿоказује Живоја

Боја, а он се сргди шћо да Он ошвори небо изјушра а не увече! Хрисћос са свећом улази у шамницу сужњима, а он Га укорева шћо шћо није одложио за друји дан!"

Господе Исусе Христе, Сине Бога живог, помози нам да разумемо да је неопходно да се обучемо у „штит вјере и кацигу спасења“, да бисмо могли да правилно

разумемо да нема живота без заједништва са Тобом. Амин.

Проша Милораг Лончар

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА НАРЕДНУ НЕДЕЉУ

НЕДЕЉА, 13. ДЕЦ /30. НОВЕМБАР 2020. СВЕТИ АНДРЕЈ ПРВОЗВАНИ ЈУТРЕЊЕ у 9ч; ЛИТУРГИЈА у 10ч	НЕДЕЉА ДВАДЕСЕТ СЕДМА ПО ДУХОВИМА - Глас 2. Јутрење: Јеванђеље васкрсно 5. Лк. 24, 12-35 Литургија: Апостол Еф. 6,10-17; Јеванђеље Лк. 13,10-17
ЧЕТВРТАК, 17. ДЕЦЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 18ч
ПЕТАК, 18. ДЕЦЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ СВ. НИКОЛЕ У 18ч
СУБОТА, 19. ДЕЦЕМБАР СВ. НИКОЛА	ЛИТУРГИЈА У 10ч, ВЕЧЕРЊЕ У 18ч
НЕДЕЉА, 20. ДЕЦЕМБАР СВ. АМВРОСИЈЕ; ПРЕПОДОБНИ ГРИГОРИЈЕ	ЈУТРЕЊЕ у 9ч, ЛИТУРГИЈА у 10ч
ДРЖАВНИМ ПРОПИСОМ БОГОСЛУЖЕЊА СУ ДОЗВОЉЕНА СА 80 ОСОБА. БОЖИЋНИ ПОСТ ЈЕ У ТОКУ.	

THE NATIVITY FAST

The Nativity Fast was already in progress for those on the Gregorian (New) Calendar, and started on Saturday for those who follow the Julian (Church) Calendar. During this period of prescribed fasting we are to abstain from all meats, dairy, eggs, cheeses, and all animal products. The Church does allow for fish on the weekends during the Nativity Fast.

Fasting is so important for the Orthodox Christian that many of the Fathers tell us we can not consider ourselves to be Orthodox unless we keep the fasts. The spiritual discipline of keeping the fast is invaluable to the Christian life, for it helps make us lighter, and more open to spiritual growth. We enter fasting periods because we want to go deeper into our life in Christ, and gain strength in fighting the passions.

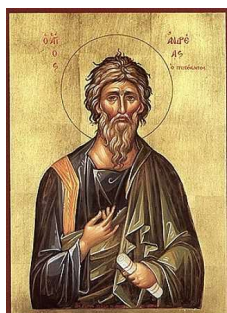
It is important to remember that fasting is not just about foods that we are to abstain from, but also about the quantity of food we eat. It is hardly a true fast if we eat the same amount of food that we would normally eat during a non-fast

period. If we hunt for foods that are simply vegan replacements for our standard meat and dairy meals, but are just as satisfying as non-fasting foods, we miss the point of the fast. It is hardly in the spirit of fasting if we consume fancy foods that don't seem any different than our regular meals, and in large portions. We undermine the purpose of the fast if we avoid the healthy and simple foods that help us draw closer to the Lord, as we prepare for the Nativity of Jesus Christ.

*Love in Christ,
Abbot Tryphon*

СВ. АНДРЕЈ ПРВОЗВАНИ

(насћавак са 2. сћране)

По силаску Св. Духа паде у део овоме првом апостолу Христовом, св. Андреји, да проповеда Јеванђеље у Византији и Тракији, по том у земљама Дунавским, па у Русији и око Црног Мора, и најзад у Епиру, Грчкој и Пелопонезу, где и пострада. У Византији

постави првога епископа у лицу св. Стахија; у Кијеву пободу крст на висини и прорече сјајну хришћанску будућност народу руском; по Тракији, Епиру, Грчкој и Пелопонезу преведе мноштво народа у веру, и постави им епископе и свештенике. У граду Патрасу учини многа чудеса именом Христовим и задоби многе за Господа, међу којима беху брат и жена царског намесника Егеата. Егеат разјарен због тога стави Андреју светога на муке, а потом распе на крсту.

Докле год беше жив на крсту апостол Христов говораше корисне поуке хришћанима, који се беху сабрали око крста његова. Хтеде га народ скинути с крста, но он се опре томе. Најзад се апостол поче молити Богу, и при том нека необична светлост обасја га целог. То светлосно обасјање трајаше пола сата, и када оно ишчезе, апостол предаде своју свету душу Богу.

Тако сконча свој земни век првозвани апостол, који први од 12 великих апостола позна Господа и пође за Њим. Пострада св. Андреја за свога Господа 62. године. Мошти његове беху пренете у Цариград. Доцније глава му је пренета у Рим, а једна рука у Москву.

(Пролој)